

Mladý *filasatel*

Miletínské vydání číslo 10
31. července 2018

Čuču, konečná přátelé

Nastal TEN den. Den smutku. Den, kdy se musíme rozloučit. Den, kdy jedna cesta končí a další začíná.

Podle mých předchozích řádek vám asi dochází, co se dnes děje. Dnes jsme se museli rozloučit s Rychlými Šípy, Upřímnými srdci, Netopýry, Mažňákem, a pro většinu dětí naštěstí i se Širokem. Vše proběhlo ve skalním městě. I když jsme se s nimi znali pouhý týden, tak se nám ovšem bude po nich stýskat. Ještě dlouho budeme vzpomínat na všechny bláznivé momenty, bitky, momenty zábavy, napětí, strachu i smíchu, které jsme prožili v jejich přítomnosti.

Abych nebyla tak sentimentální, tak loučení s nimi nebylo jediné, co jsme dnes dělali. Celé dopoledne, odpoledne a dokonce i večer byl propleten

florbalovými zápasy. Víím, že jsme vám o sportovní stránce tohoto pobytu moc neřekli, ale tak vás alespoň krátce informuji o tom, co se dělo dnes. Proběhl boj o postup do finále jak v kategorii tygrů tak lvů. Hrál se tak, že první tým hrál z posledním v tabulce, a třetí hrál s druhým v tabulce. Takhle tedy hráli lvi červení proti žlutým (0:3), a zelení proti modrým (1:0). V tygrech to bylo zelení červení (5:0) a modří žlutí (0:1). Poté se tedy hrál boj o 3. místo, které v tygrech dopadlo 3:0. Lvi mají odehraný zatím první poločas a modří vedou 3:1.

Největším překvapením tohoto dne bylo však podle mého názoru vystoupení akčního komanda. Pod mým velením byla zorganizována obrovská show, kde já jsem předcvičovala a ostatní po mně opakovali. Akčníci vcelku věděli jaké choreografické prvky budu používat, a proto bylo pro ně lehké vše opakovat. Až teď jsem se dozvěděla, že se za námi jak plantážníci tak i vedoucí přidali a tančili také.

Vše bylo zakončené skočením do vody. Okamžitě, co akčníci skočili do nádrže, tak se za nimi vrhli i ostatní mladí plantážníci. Pro mě to nebylo jenom pouhé skočení, ale symbol toho, že jsme v tom všichni spolu a máme lidi, kteří nás budou následovat kamkoli jdeme.

Takovou koupačku jsem tady na táboře ještě neviděla. Tolik smíchu a jekotu, plantážníci byli naprosto nadšení a mě hřálo u srdíčka, když jsem je viděla tak šťastné. Byl to určitě můj nejoblíbenější zážitek tábora. Věděla jsem, že jsem s velkou pomocí akčníků udělala tábor o něco málo zajímavějším, že se nám představení vydařilo a mělo neskutečný závěr, a že se každé dítě v tu chvíli smálo a užívalo si.

Bude mi to tady chybět. A určitě nejenom mně, ale i ostatním plantážníkům. Tak ať si ten poslední den pořádně užijeme!

-Majda x

Miluj mě, jak mě miluješ

Dnes se akčnímu komandu spolu s Majdou podařilo zorganizovat vsutku královskou koupačku v naší hasičské nádrži. Za celý tábor jsem snad neviděla děti vrhat se do vody s takovým elánem. Nápad na akci tohoto typu ze zrodil v našich sluncem zpečených mozcích krátce po snídani. Původní plán obsahoval pouze hromadný skok do bazénu v oblečení, ale nebylo by to AK v čele s praktikantkou Majdou, aby z obyčejného skoku do vody neudělalo elektrizující show. Po obohacení show o písničku Love me like you do od Ellie Goulding, zumbu, svlékání a odhazování triček či motivační nápisy na trupech tanečnicků, se kolem konce poledního klidu dalo vše do pohybu. Děti i vedoucí se shromáždili k zadní části nádrže, kde už jsme my byli za zábradlím, v AK a praktikantských týmových tričkách, připraveni bavit sebe i ostatní. Když se všichni sešli, Majda pustila hudbu a začala předvádět. My ostatní jsme - třebaže trochu nemotorně - opakovali už částečně nacvičenou choreografii. Po pár pohybech se přidali ostatní táborníci. Při druhé sloce jsme s elegancí odházeli trička a na začátku refrénu jsme s řevem naskákali do vody. Než jsme se stihli vůbec vynořit, začali do vody skákat i plantážníci. Malé, lehce střelené vystoupení se zvrhlo v divokou koupačku s kohoutími zápasy, cákací bitvou, a hlavně spoustou nadšení a smíchu. Nadšení vydrželo plantážníkům i přes svačinu až na florbal. Akce splnila účel, vykouzlili jsme úsměvy na tvářích všech táborníků.

-Hanka

Tak tentokrát papapa všichni

Tak jsme tu. Čtvrtý den po úplňku ve skalním městě.... Kdo tu ale na nás čeká? No přeci Rychlé Šípy, Tonča s Martinou, nesmíme zapomenout ani na Široka a proslulé Netopýry se svým hlavasem Mažňákem. Po krátkém proslovu, který měl Mirek Dušín, o sobě něco málo řekli i ostatní hoši. Ale co Široko? Jeho hlas nám zůstane zapovězen a můžeme se jen domnívat, jakým mluví. Chlapci rozdali každému klubu (včetně akčního komanda) jednu část nějakého kusu papíru. Po krátké rozvaze usoudili, že kousky musí spojit dohromady. HA HA, mapa... Ale k čemu? K pokladu? Kluby vybírají uvážlivě někoho, kdo půjde hledat... slyšíme častá jména, která padají... Jenže, to bychom nebyli my, velcí plantážníci, abychom jim neudělali čáru přes rozpočet... Takže..... půjdou ti nejmladší... Odvážně prozkoumávají část terénu, kde by se TO NĚCO mělo nacházet. Jenže ono to moc najít nejde... každý překřikuje toho druhého. "Támhle to je... nene... Támhle.... další zase ukazuje na jeden strom, další na

druhej... zmatek, zmatek, zmatek...." Několikrát jsme se šli přesvědčit, kde na mapě nalezneme ONU věc. Po delším hledání nalezeno... Dopis přímo od Tleskače. A co v něm bylo? To si přečtete sami. Níže...

Nakonec jsme si naposledy s RŠ zazpívali hymnu a poděkovali. Tímto bylo celé téma celotáborové hry Rychlé Šípy v Miletíně, pro tento rok 2018 uzavřeno.

-Ell

Milý příteli, kterys' nalezl tuto zprávu, možná ji čekal, že zde pod skalami naleznou poklad a jít nyní sklamá.

Ne, neukryl jsem žádnou klenotnici ani nikde jinde. Já se, že k jeho sestrojím, nenastala dosud příhodná doba, a proto zatím tyto své plány odkládám. Nevěším ale hlavu... Jsem pyšný na všechnu energii, kterou jsem vynaložil, abych došel až sem. Naučil jsem se přetant neúspěchy ve skutečnosti, které mi pomohou v mém dalším snažení. Již nyní mám spoustu nápadů na další vynálezy a věřím, že pokud nekamáhne nepřítel osudů, a já vytrvám, bude ze mě za několik let starý vynálezce.

Jedliže jsi, drahý příteli, došel až sem a uatereš jsi tento vzkaz, jsi i Ty na dobré cestě něco v životě dokázat. Radím ti, abys dobře promyslel svůj cíl a pak upřel síly k jeho dosažení. A jedliže Ti nepřítel zabrání dojetí až k cíli, vezdy se zdvihni se z prachu a znovu se vydej na cestu.

Je to radost, je to síla, je to smysl života.

s veskerou pokorou

Tvůj přítel

Jan Tleska

Velký slavnostní oheň a noc pod širokem – tedy pod širákem

Tradicí našich táborů je, že velký slavnostní, prodloužený oheň se koná vždy předposlední noc. Nejinak tomu bylo dnes. Velkému táboráku ale předcházela důkladná příprava pod vedením zkušené tábornice a vedoucí Ell. Dirigovala vzorně partu dospěláků i akčňáků a připravili společně krásnou hranici a čtyři louče. Ty večer zapálili čtyři kluboví vedoucí a pomalu, téměř obřadně, se přiblížili k hranici a ta za chvíli vzplála. Vysoko, široko, nádhera, žár...

Následovalo zpívání táborových písní a děti se za dobu pobytu na táboře krásně vyzpívaly. Omnia Vincit Amor, Třináctka, Anděl, Buráky, Kometa, Strom... Krásně to zní. Kytaristi Dominik, Ell a Jirka jsou krásně sladění, děti zpívají, táborák plápolá, teplý večer vůkol... Básník by se při pohledu na nás vyřádl...

K táborovému ohni patří každodenní rozdávání plyšáků Tak ke komu půjdou na dnešní noc a zítřejší den? A ke komu pojedou napořád? To ale až zítra...

Během ohně udělili akčňáci poslední bobříky, čímž se zjistilo, že všichni splnili limit pro právo spát dnešní noc u ohně. Tak jo, kdo chtěl, mohl spát u ohně, u vlajky a nebo na chatkách. Krásně se to rozdělilo a před půlnocí se děti již uložily na vybraných místech ke spánku. Vše probíhalo v naprostém klidu a pohodě, za což táborníkům patří velká pochvala.

Slavnostní táborový oheň se vydařil a atmosféra, kterou u nich prožíváme, je nepopsatelná. Pro mě jsou táboráky jednoznačně nejsilnějšími momenty našich táborů, kdy cítím pohodovou atmosféru, pospolitost, radost. Věřím, že také pro táborníky jsou to chvíle, které se zapíší nesmazatelně do jejich duší. Možná si to teď ještě ani neuvědomují, ale v podvědomí jistě mají vryto, že tyto chvíle jsou velmi silné, krásné a podmanivé.

Díky všem za pospolitost,
za atmosféru a Ell za přípravu
tohoto tradičního táboráku...

Za rok zase 😊.

